

פרשת וילך – רביעי

(י) וַיֵּצֵאוּ מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר
מִקֵּץ | שִׁבְעַ שָׁנִים בְּמַעַד
שָׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחַג הַסִּכּוֹת:
רמ"י א מִקֵּץ שִׁבְעַ שָׁנִים. בַּשָּׁנָה
רַאשׁוֹנָה שֶׁל שְׁמִטָּה, שֶׁהִיא שָׁנָה הַשְּׁמִינִית. וְלָמָּה קוֹרָא
אוֹתָהּ "שָׁנַת הַשְּׁמִטָּה" שְׁעָדִין שְׁבִיעִית נוֹהֶגֶת בָּהּ, בְּקִצִּיר שֶׁל
שְׁבִיעִית הַיּוֹצֵא לְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית:
י וַפְקִיד מֹשֶׁה, יִתְּהוֹן
לְמִימַר: מִסּוֹף שִׁבְעַ
שָׁנִין, בְּזִמָּן שֶׁתֵּא
דְּשִׁמְטָתָא בְּחַגָּא
דְּמִטְלִיא.

(יא) בָּבוֹא כָּל־יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת
אֶת־פָּנַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא
אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־
יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם:
יא בְּמִיתִי כָּל יִשְׂרָאֵל,
לְאַתְחַזָּא קָדָם יי
אֱלֹהֶיךָ, בְּאַתְרָא,
דִּיתְרַעֲי: תִּקְרִי יִת
אוֹרִיתָא הָדָא, קָדָם כָּל
יִשְׂרָאֵל וְתִשְׁמַעְנוּן.

רמ"י א תִּקְרָא אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת. הַמֶּלֶךְ הָיָה קוֹרָא מִתְחַלֵּת אֶלָּה
הַדְּבָרִים כְּדֹאִיתָא בְּמִס' סוּטָה עַל בִּימָה שֶׁל עֵץ שֶׁהָיוּ עוֹשִׂין
בְּעֶזְרָה:

(יב) הִקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים
וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן
יִלְמְדוּ וִירְאוּ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת:
יב יב כְּנוֹשׁ יִת עֲמָא,
גְּבָרִיא וְנָשִׂיא וְטַפְלָא,
וְגֵיּוֹרְךָ, דְּבִקְרוּךְ
בְּדִיל דִּישְׁמַעוּן וּבְדִיל
דִּיִּלְפוּן, וִידַחֲלוּן קָדָם
יי אֱלֹהֵכּוֹן, וְיִטְרוּן
לְמַעַבְד, יִת כָּל פְּתֻגְמֵי
אוֹרִיתָא הָדָא.

רמ"י א הָאֲנָשִׁים. לְלִמּוּד: וְהַנָּשִׁים. לְשִׁמוּעַ: וְהַטָּף. לָמָּה בָּאוּ
לְתַת שָׁכַר לְמִבְיֵאֵיהֶם:

(יג) וּבְנִיָּהֶם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ
יִשְׁמְעוּ וּלְמַדּוּ לִירְאָה אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים
אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־
הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים
אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:
יג יג וּבְנֵיהוֹן דְּלֹא יָדְעוּ,
יִשְׁמַעוּן וְיִלְפוּן
לְמַדְחַל, קָדָם יי
אֱלֹהֵכּוֹן: כָּל יוֹמִיא,
דְּאַתּוֹן קִימִין עַל
אַרְעָא, דְּאַתּוֹן עֹבְרִין יִת
יִרְדְּנָא לְתַמָּן, לְמִירְתָּהּ.